

Αριθμός 1525/2008

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΣΤ'Ποιν.Τμήμα-Σε Συμβούλιο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Γεώργιο Σαραντινό, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Βασίλειο Λυκούδη και Ιωάννη Παπουτσή- Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του την 1η Απριλίου 2008, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Παναγιώτη Θάνου (λόγω κωλύματος του Εισαγγελέα) και της Γραμματέως Πελαγίας Λόζιου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσείοντος Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, για αναίρεση του 3717/2007 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημ/κών Αθηνών. Με κατηγορούμενους τους: 1. Χ1, 2. Χ2, 3. Χ3, 4. Χ4, 5. Χ5, 6. Χ6, 7. Χ7, 8. Χ8, 9. Χ9, 10. Χ10, 11. Χ11, 12. Χ12, 13. Χ13, 14. Χ14 και 15 . Χ15 και πολιτικώς ενάγουσα την "ΑΕΠΙ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ Α.Ε.", που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα.

Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών με το υπ' αριθμ. 3717/2007 βούλευμά του, διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτό και ο αναιρεσείων Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ζητεί τώρα την αναίρεση του βουλεύματος αυτού, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 4/21 Ιανουαρίου 2008 αίτησή του, που συντάχθηκε ενώπιον της Γραμματέως του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Γεωργίου Σωφρονιάδη και καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με αριθμό 140/2008.

Έπειτα ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Παναγιώτης Θάνος εισήγαγε για κρίση στο Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με την πρόταση του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Αθανασίου Κονταξή με αριθμό 66/11-2-2008, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα: Κατά του υπ' αριθμ. 3717/2007 βουλεύματος του συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου άσκησε την υπ' αριθμ. 4/2008 αίτηση αναίρεσης. Η αναίρεση αυτή έχει ασκηθεί νομότυπα, οι δε αναφερόμενοι σ' αυτή λόγοι είναι ορθοί, νόμιμοι και βάσιμοι, στους οποίους και αναφερόμαι. Έτσι η αναίρεση αυτή πρέπει να γίνει τυπικά και ουσιαστικά δεκτή, να αναιρεθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα και να παραπεμφθεί η υπόθεση στο αυτό συμβούλιο με άλλη σύνθεση αφού τούτο είναι εφικτό.

Αθήνα 8 Φεβρουαρίου 2008

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Αθανάσιος Κονταξής

Αφού άκουσε τον Αντεισαγγελέα, που αναφέρθηκε στην παραπάνω εισαγγελική πρόταση και έπειτα αποχώρησε,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Επειδή, κατά τη διάταξη του άρθρου 27 του Ν.2121/93 περί πνευματικής ιδιοκτησίας κ.λ.π. "Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η δημόσια παράσταση ή εκτέλεση έργου: α) σε περίπτωση επίσημων τελετών, στο μέτρο που δικαιολογείται από τη φύση αυτών των τελετών, β) ...". Κατά την ως άνω διάταξη, ως "επίσημη τελετή", η οποία εξαιρεί την εκ του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας προστασία των δημιουργών, μπορεί να θεωρηθεί μόνο κάθε τελετή, στην οποία μετέχουν θεσμικά όργανα, τα οποία επιτελούν κρατική λειτουργία και στην οποία καλούνται απαραίτητως να μετάσχουν οι αρχές του τόπου, σ' αυτήν δε (επίσημη τελετή) περιλαμβάνονται λ.χ. οι εθνικές παρελάσεις της 25ης Μαρτίου και της 28ης Οκτωβρίου, η

λειτουργία για το νέο έτος, η λειτουργία κατά την Κυριακή της Ορθοδοξίας, η υποδοχή Αρχηγού ξένου Κράτους κλπ. οποιαδήποτε δε διεύρυνση της ως άνω εννοίας της "επίσημης τελετής", θα οδηγούσε ευθέως στην καταστρατήγηση της ρηθείσας διάταξης και στον ανεπίτρεπτο περιορισμό των δικαιωμάτων των δημιουργών.

Περαιτέρω, έλλειψη της επιβαλλόμενης από τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, που ιδρύει τον προβλεπόμενο από το άρθρο 484 παρ.1 στ.δ' ΚΠΔ λόγο αναιρέσεως του απαλλακτικού βουλεύματος, υπάρχει όταν δεν περιέχονται σ' αυτό με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την προδικασία και αποκλείουν την ύπαρξη σοβαρών ενδείξεων ενοχής του κατηγορουμένου, τα αποδεικτικά μέσα από τα οποία προέκυψαν τα περιστατικά αυτά και οι σκέψεις και οι συλλογισμοί, βάσει των οποίων έκρινε το Συμβούλιο ότι τα εν λόγω περιστατικά δεν συνιστούν ενδείξεις ή επαρκείς ενδείξεις ενοχής, για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Εξάλλου, εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διατάξεως υπάρχει, όταν το Συμβούλιο αποδίδει σ' αυτή διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υφίσταται όταν το Συμβούλιο δεν υπήγαγε ορθώς τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε, στη διάταξη που εφαρμόστηκε.

Στην προκειμένη περίπτωση, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, με το προσβαλλόμενο υπ' αριθ. 3717/2007 βούλευμά του και με καθολική αναφορά στην Εισαγγελική πρόταση, δέχθηκε τα εξής:

"Κατόπιν της από 12-10-2005 εγκλήσεως την οποία υπέβαλε ενώπιον του Εισαγγελέως Πλημ/κών Αθηνών η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία "ΑΕΠΙ-Ελληνική Εταιρεία Προστασίας Πνευματικής Ιδιοκτησίας Α.Ε", νομίμως εκπροσωπούμενη ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά του Προέδρου και λοιπών μελών Διοικητικού Συμβουλίου του σωματείου με την επωνυμία "ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ" για την άδικη κι αξιόπονη πράξη του άρθρου 66 Ν.2121/93 "Περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων" και, μετά το νόμιμο πέρας της διενεργηθείσας προανακρίσεως, παραπέμφθηκαν αυτοί δι' απευθείας κλήσεως στο ακροατήριο του αρμοδίου Τριμελούς Πλημ/κείου Αθηνών, ώστε να δικασθούν ως υπαίτιοι τελέσεως της ανωτέρω αξιοποίνου πράξεως. Εν συνεχεία οι εκ των κατηγορουμένων Χ13, Χ4, Χ1, Χ9, Χ6, Χ15, Χ14 και Χ2 άσκησαν τις υπ' αριθμ. 82/12-3-2007, 86/15-3-2007, 102/22-3-2007, 111/26-3-2007, 138/5-4-2007, 143/10-4-2007, 163/30-4-2007 και 166/2-5-2007 προσφυγές τους αντίστοιχα ενώπιον του Εισαγγελέως Εφετών Αθηνών κατά του υπ' αριθμ.20267/07 Κλητηρίου Θεσπίσματος Εισαγγελέως Πλημ/κών Αθηνών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 322 ΚΠΔ, οι οποίες έγιναν τυπικά, και ουσιαστικά δεκτές και παραγγέλθηκε η εισαγωγή της υποθέσεως στο Συμβούλιο Πλημ/κών Αθηνών με την κατά νόμο πρότασή μας. Κατόπιν τούτων εισάγω ενώπιον Σας την συνημμένη δικογραφία σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 32 πργ.1,4,138 πργ.2,3,245 πργ.1β,2α ΚΠΔ κι εκθέτω τα ακόλουθα: Σύμφωνα με το περιεχόμενο του ως άνω Κλητηρίου Θεσπίσματος, οι προαναφερθέντες προσφεύγοντες κατηγορούνται ως υπαίτιοι του ότι: Στην Αθήνα την και μεταξύ των ωρών 22.45 μ.μ έως 02.15 μ.μ; με γνώση και δόλο, χωρίς δικαίωμα κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1,3,63,66 Ν.2121/93 και των διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, ως Πρόεδρος, ο πρώτος εξ αυτών και ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του "Πολιτισμικού Οργανισμού Δήμου ΑΘΗΝΑΙΩΝ", οι υπόλοιποι, εκτέλεσαν δημόσια και έκαναν προσπάτες σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον μουσικές συνθέσεις και τραγούδια που προστατεύονται αποκλειστικά στην Ελλάδα από την εγκαλούσα δικαιούχο Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία "ΑΕΠΙ-Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Πνευματικής Ιδιοκτησίας Α.Ε", ύστερα από μεταβίβαση των πνευματικών δικαιωμάτων από τους Έλληνες Δημιουργούς (συνθέτες στιχουργούς) ή τις αντίστοιχες αλλοδαπές εταιρείες συγγραφέων, συνθετών και εκδοτών μουσικής χωρίς την κατά νόμο απαιτούμενη έγγραφη άδειά της και ειδικότερα, κατά τον ανωτέρω τόπο και χρόνο, διοργάνωσαν κι εκτέλεσαν δημόσια στον συναυλιακό χώρο "....." τις παρακάτω

δειγματοληπτικά αναφερόμενες μουσικές συνθέσεις, οι οποίες έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη έγγραφη άδεια της και των οποίων η εγκαλούσα έχει την προστασία και διαχείριση και δη:

ΤΙΤΛΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ 1.....2.....3.....

4.....5.....6.....7.....8.....9 10 1112131415

.....16.....17.....18.....19.....20.....21.....22.....23.....24.....25.....26.....27.....28.....29.....30.....31.....3

2.....33.....34.....35.....36.....37.....38.....39.....40.....41Κατά τις διατάξεις των άρθρων 1,3,63,66

ν.2121/1993, τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος η δημόσια εκτέλεση έργων χωρίς να έχουν καταβληθεί στον δημιουργό τους τα εξ αυτού πνευματικά δικαιώματα. Επιπλέον, κατά την διάταξη του άρθρου 27 του ίδιου νόμου, "Επιτρέπεται χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η δημόσια παράσταση ή εκτέλεση έργου: α) σε περίπτωση επίσημων τελετών στο μέτρο που δικαιολογείται από τη φύση αυτών των τελετών...".

Εν προκειμένω, από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού που συγκεντρώθηκε κατά το στάδιο της προανακρίσεως και της προηγηθείσης προκαταρκτικής εξέτασης, ήτοι τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων, τα προσκομιζόμενα έγγραφα και τις ανωμοτί εξηγήσεις των εγκαλουμένων, σε συνδυασμό με τις προσφυγές των εν λόγω κατηγορουμένων, προκύπτουν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο Πολιτισμικός Οργανισμός Δήμου Αθηναίων αποτελεί Δημοτικό Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, που σκοπό έχει την ανάπτυξη κάθε μορφής πνευματικής κι εν γένει πολιτιστικής δραστηριότητας τόσο στο κέντρο όσο και στα διαμερίσματα Δήμου Αθηναίων, προς διάσωση και ανάδειξη της πολιτισμικής κληρονομιάς και της ελληνικής λαϊκής παράδοσης (σχετικά Π.Δ 284/79 και η υπ' αριθμ Απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Αθηναίων περί εγκρίσεως Κανονισμού λειτουργίας του- ΦΕΚ Β. 1788/01). Στα πλαίσια του σκοπού αυτού, διοργανώνονται διάφορες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρος μουσικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, όπως και η συγκεκριμένη, η οποία πραγματοποιήθηκε χωρίς κανένα προσωπικό όφελος του εγκαλουμένου Νομικού Προσώπου ή των καλλιτεχνών που συμμετείχαν. Κατ' επέκταση η εν λόγω εκδήλωση, έχοντας το χαρακτήρα της επίσημης τελετής κατά τους ορισμούς του άρθρου 27 ν.2121/1993, δεν εμπίπτει στις απαγορεύσεις των σχετικών ποινικών διατάξεων περί αδειάς ή υποχρέωσης καταβολής των δικαιωμάτων της ΑΕΠΙ.

Στη συνέχεια δε το Συμβούλιο αποφάνθηκε ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία κατά των ύπερθεν κατηγορουμένων, ελλείψει επαρκών ενδείξεων ενοχής, για παράβαση της διάταξης του άρθρου 66 του Ν.2121/1993". Με αυτά που δέχθηκε το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, δεν διέλαβε την απαιτούμενη από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ, ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, συγχρόνως δε εσφαλμένως ερμήνευσε και εφάρμοσε την ουσιαστική ποινική διάταξη του άρθρου 66 παρ.1, σε συνδυασμό με το άρθρο 27 εδ.α' του Ν.2121/1993 και τούτο, διότι δέχθηκε ότι, στην έννοια του άνω άρθρου 27 εδ.α', υπάγεται και η μουσική συναυλία, η οποία διοργανώνεται από Δήμο και ότι απαιτείται να συντρέχει και το στοιχείο της αμοιβής των καλλιτεχνών, προκειμένου να απαιτηθεί η εκ του άρθρου 66 απαραίτητη άδεια, πράγμα, όμως, που δεν απαιτείται από το νόμο, επιπρόσθετα δε, δεν αναφέρει πραγματικά περιστατικά, από τα οποία να προκύπτει σαφώς για τι εκδήλωση πρόκειται, προκειμένου να κριθεί εάν πρόκειται για "επίσημη τελετή", με την προπαρατεθείσα έννοια, ενόψει του ότι, η στο σημείο αυτό παράθεση πραγματικών περιστατικών "Στα πλαίσια του σκοπού αυτού, διοργανώνονται διάφορες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρος μουσικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, όπως και η συγκεκριμένη", κάθε άλλο παρά σαφής και κατατοπιστική είναι. Πρέπει, λοιπόν, οι εκ του άρθρου 484 παρ.1 στοιχ. β' και δ' ΚΠΔ λόγοι της νομοτύπως και εμπροθέσμως ασκηθείσας αναίρεσης από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, με τους οποίους προβάλλονται σχετικές αιτιάσεις, να γίνουν δεκτοί, ως ουσιαστικά βάσιμοι, να αναιρεθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα κρίση, στο ίδιο Συμβούλιο, το οποίο θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων που έκριναν προηγουμένως (αρ.485, 519 ΚΠΔ).

Για τους λόγους αυτούς

Αναιρεί το υπ' αριθμ. 3717/2007 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών. Και Παραπέμπει την υπόθεση, για νέα κρίση στο ίδιο Συμβούλιο, το οποίο θα συγκροτηθεί από δικαστές άλλους, εκτός εκείνων που έκριναν προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 15 Μαΐου 2008.

Εκδόθηκε στην Αθήνα στις 9 Ιουνίου 2008.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ